

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome

Doma laukums 8A, Rīga, LV-1939, Latvija, tālr. +371 67221848, e-pasts neplp@neplp.lv, www.neplp.lv

Rīgā, 2023. gada 20. aprīlī

LĒMUMS Nr. 182/1-2 (18012000000823-1)

*Par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu
administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 18012000000823*

Izskatot Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu Padomes (turpmāk – Padome) Monitoringa departamenta 2023. gada 19. aprīļa pārbaudes ziņojumu Nr. P/2023/6-6/64, Padome šādā sastāvā – Padomes priekšsēdētāja vietniece Aurēlija Ieva Druvieta, Padomes locekle Ilva Milzarāja un Padomes loceklis Andis Plakans –

konstatē:

[1] Padomes Monitoringa departaments ir veicis elektroniskā plašsaziņas līdzekļa SIA “DMN Latvija” televīzijas programmas Kanal 7 (turpmāk arī – Programma) monitoringu par laika periodu no 2023. gada 29. marta līdz 2023. gada 16. aprīlim, vērtējot Programmā izvietoto materiālu satura atbilstību Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk arī – EPLL) prasībām.

[2] Padomes locekļi ir iepazīnušies ar Padomes Monitoringa departamenta 2023. gada 19. aprīļa pārbaudes ziņojumu Nr. P/2023/6-6/64, kurā, veicot Programmas monitoringu, ir konstatēts, ka laika posmos: 1) 2023. gada 5. aprīlī no pulksten 23:50:52 līdz 2023. gada 6. aprīlim pulksten 00:51:10; 2) 2023. gada 6. aprīlī no pulksten 08:37:07 līdz pulksten 09:54:09; 3) 2023. gada 9. aprīlī no pulksten 18:11:09 līdz pulksten 19:27:13; 4) 2023. gada 16. aprīlī no pulksten 18:15:25 līdz pulksten 19:29:54, kopā vismaz 4 (četras) reizes programmā Kanal 7 tiek izplatīts 29.03.2023. pulksten 18:00 tīmekļvietnē <https://rus.tvnet.lv/> izvietotā raidījumu cikla “Kto vam platit?” (*krievu*: “Кто вам платит?”; *latviešu*: “Kurš jums maksā?”) raidījums “O Grevcovoj, VNŽ i vojne. V studiji Aleksej Roslikov” (*krievu*: “О Гревцовой, ВНЖ и войне. В студии Алексей Росликов”; *latviešu*: “Par Grevcovu, PUA (pastāvīgās uzturēšanās atļaujām) (turpmāk arī – PUA) un karu. Studijā Aleksejs Rosļikovs”) (turpmāk arī – Raidījums).

[2.1] Raidījuma vadītāji: Vadims Radionovs un Ērika Staškeviča.

Raidījuma viesis: Politiskās partijas “Stabilitātei!” valdes loceklis, 14. Saeimas deputāts Aleksejs Rosļikovs.

Raidījumā konstatēti fragmenti, kurā tiek apspriesti politiskās partijas “Stabilitātei!” Saeimas frakcijas priekšlikumi likumprojekta “Grozījumi imigrācijas likumā” 2. lasījumam, kuri iesniegti Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijai, un kurus, Raidījuma

vadītāju mudināts, komentē politiskās partijas “Stabilitātei!” valdes loceklis, 14. Saeimas deputāts Aleksejs Rosļikovs.

[2.2] Raidījuma pirmais fragments:

- 06.04.2023. no pulksten 00:15:06 līdz pulksten 00:22:26;
- 06.04.2023. no pulksten 09:08:40 līdz pulksten 09:25:24 (ar reklāmu no pulksten 09:14:52 līdz pulksten 09:24:15);
- 09.04.2023. no pulksten 18:42:22 līdz pulksten 18:58:27 (ar reklāmu no pulksten 18:48:34 līdz pulksten 18:57:18);
- 16.04.2023. no pulksten 18:46:43 līdz pulksten 19:01:09 (ar reklāmu no pulksten 18:52:55 līdz pulksten 18:59:56).

Ērika Staškeviča (vēršoties pie Alekseja Rosļikova): *“Bet mēs jau esam aizgājuši pagātnes notikumos. Ņemsim, man patika jūsu kuluāru sarunas par to, kas notiek Saeimā, un kādu lomu jūs tur ieņemat, un kaut kāda cieņa un “sveicieniņi” “Apvienotajam sarakstam” (domāta politisko partiju apvienība “APVIENOTAIS SARAĶSTS - Latvijas Zaļā partija, Latvijas Reģionu Apvienība, Liepājas partija”), parunāt par tuvojošajām prezidenta vēlēšanām (domātas Latvijas Republikas prezidenta vēlēšanas), tāpēc, ka ir nu jau sākušās kuluāru sarunas. Tātad, Levits ies, neies uz otro termiņu, partijas pamazām sāk nosaukt, iezīmēt, kas būs, izvirzot savu kandidātu. Un dažos salikumos rodas sajūta, ka “Stabilitātei!” var būt tāda “zelta kārts”, kuru no prezidentiem atbalsēt. Pie tam jūs agrāk jau publiski izteicāties, jūs priekšvēlēšanu debatēs par šo pozīciju. Nu, ņemsim, pēc pusgada, pēc tam, kad ir notikušas vēlēšanas, pie kādas pozīcijas jūs tagad pieturaties par tuvojošajām prezidenta vēlēšanām?”*

Aleksejs Rosļikovs: *“Pirmais un pats galvenais, “Stabilitātei!” ir ļoti taisnīga partija. Tāpēc, kas ļoti svarīgi, un pie kāda slēdziena mēs šodien nonācām. Tagad virzās jautājums par imigrāciju – tās ir PUA, tie ir deviņi tūkstoši divi simti (9200) vecu cilvēku, kurus 1. septembrī plānots vienkārši brutāli izraidīt no valsts, un Iekšlietu ministriju tagad vada “APVIENOTAIS SARAĶSTS” – Māris Kučinskis kungs. Ja vēl nedēļu iepriekš es teica, ka viņu kandidāts nav slikts cilvēks, tas ir, biznesmenis pārstāvis ...”*

Ērika Staškeviča: *“Viņu kandidāts Uldis Pīlēns?”*

Aleksejs Rosļikovs: *“Jā, protams! Tātad tagad atbalsēt prezidentu, prezidenta kandidātu, kurš pārstāv partiju, kura organizē neatkarīgās Latvijas vēsturē pirmo deportācijas vilni no valsts? Nē, paldies!”*

Ērika Staškeviča: *“Nu, pagaidiet, tas pats Māris Kučinskis, lai vienkārši izlīdzinātu, bija pirmais cilvēks no koalīcijas, kurš teica “puiši, likums, kurš tagad ir pieņemts, ir jāpiestrādā. Mēs fiziski nevarēsim izpildīt to, ko esam uzrakstījuši uz papīra.” Un viņš bija pirmais, teiksim tā, cilvēks, kurš mīkstina vai aicina mīkstināt grozījumus, kuri izskanēja. Pirmais, teiksim tā, cilvēks, kurš iznāca ar paziņojumu, un gāja it kā pret sistēmu un pret koalīciju. Tāpēc neuzliksim viņam zīmogu ...”*

Aleksejs Rosļikovs: *“Iekšlietu ministrs, viņa darbinieki vakar manā komisijā (domāta Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija) viņa parlamentārie sekretāri pārstāv Iekšlietu ministrijas pozīciju, pārstāv Iekšlietu ministra Kučinskis kunga pozīciju, konkrēta partija “APVIENOTAIS SARAĶSTS”. Ja ar vienu roku jūs man masējat plecu, bet ar otru man sitiet pa labo ausi, tad par kādu jūsu darbības daļu ...”*

Ērika Staškeviča: *“Ja viņi pieņems tādu likumu un būs deportācijas, tad Pīlēns, Pīlēns nav jūsu kandidāts?”*

Aleksejs Rosļikovs: “... tāpēc šajā stāstā es, piemēram, nevaru saprast, par kādu daļu jūsu daļu man jums pateikties – par to, ka jūs man kreiso plecu pamasējāt, vai par to, ka jūs man pa ausi “izrakstījāt” tikko? Nu, lūk, dīvaini!”

Ērika Staškeviča: “Tātad vispār Pīlēns – nē! Levits?”

Aleksejs Rosļikovs: “Cilvēks, kurš atnāca un teica, ka viņš ir kandidāts, ka viņš ir absolūti visu prezidents? Divas nedēļas staigāja pa ielām, spieda rokas, fotografējās un stāstīja kā viņš ...”

Ērika Staškeviča: ““Zelta akciju”, ja nu pēkšņi priekš Levita nepietiks, “Stabilitātei!” nedos?”

Aleksejs Rosļikovs: “Absolūti! Mēs nepiedalāmies šajās ... Vēlreiz saku, mēs, mēs spēlēs “zem tepiķa” nepiedalāmies un piedalīties netaisāmies. Ja būs prezidenta kandidāts pilnīgi visiem, visiem bez izņēmuma – krievvalodīgajiem latvijiešiem, uzbekiem, tatāriem, mongoļiem, visiem, kuri dzīvo Latvijā, bet ne tikai kaut kādai ekskluzīvai iedzīvotāju daļai, mēs par viņu balsosim.”

Ērika Staškeviča: “Bet, ja nebūs?”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu tad mūsu balsis nevienam nenoderēs.”

Ērika Staškeviča: “Bet savu kandidātu piedāvāt?”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu, mēs pagaidām, es domāju, neesam izauguši līdz tādām līmenim, lai piedāvātu kandidātu, kuru visi atbalstīs. Bet sarīkot, teiksim, pirmsvēlēšanu sacīkstes, kuras ne pie kā nenoved, tāpēc es savu sarunu arī sāku no taisnīguma un rezultāta, nevis par demonstratīvām darbībām.”

Ērika Staškeviča: “Nu tātad, ja deportācijas nenotiks, tad Uldis Pīlēns ir variants, ja pēkšņi būs tik radikālā formā pieņemts, tad nav kandidāts?”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu es vispār īstenībā kaut kā neapspriestu tēmu tādā formātā – ja būs deportācijas, nebūs deportācijas vai būs deportācijas, bet tā būs visas Eiropas mēroga katastrofa. Un es laikam absolūti izteikšu visas mūsu frakcijas, visas mūsu partijas viedokli, ka kā var atbalstīt cilvēku, kura partija ir organizējusi pirmo deportāciju neatkarīgajā, neatkarīgās Latvijas vēsturē.”

Ērika Staškeviča: “Mēs, protams, tagad ļoti arī spekulējam - šodien karsta ziņa, kura tiek apspriesta, nesakot, ka tas jau ir noticis fakts.”

Vadims Radionovs: “Nu tur jau patiesībā redzams, es kā reiz lasīju arī šo rakstu. Protams, ka es nebiju šajā komisijā, bet, pēc visa spriežot, viņi paši ir apjukusi, ko tad darīt. Nu, robežsardze var, bet robežsardze var, bet kādā gadījumā? Bet mēs pacentīsimies, lai tā nebūtu. Un tur it kā mīkstinoši ...”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu, paskatieties. Es jums atnesu, kā reiz tagad noderēja.”

Ērika Staškeviča: “Visu laiku gaidīju, kad tas papīrs parādīsies kadrā. Ko tad jūs tur atnesāt?”

Aleksejs Rosļikovs rāda neidentificētu attēlu, kurā attēlots cilvēks, kurš guļ, iespējams, reanimācijā.

Aleksejs Rosļikovs: “Tas ir vēzis. Vēzis ceturtajā stadijā. Viņai ir jākārtos valsts valodas eksāmens, vai arī viņa būs spiesta atstāt Latvijas teritoriju. Un tādu, lūk, pie mums ...”

Vadims Radionovs: “Vēzis nav iemesls, lai ... (nesaprotams teksts).”

Aleksejs Rosļikovs: “Absolūti nē, kas ir dīvaini, dīvaini, jā.”

Ērika Staškeviča: “Kādi ir izņēmumi, lai ...”

Aleksejs Rosļikovs: “Es no galvas jums nepateikšu, bet ...”

Ērika Staškeviča: “Jūs pārbaudījāt, ka tiešām vēzis?”

Aleksejs Rosļikovs: “Protams! Un atkal jau, medicīnas pārstāvji skatījās šo sarakstu. Viņi vispār nesaprot, kā tas ir radīts. Tas ir, kaut ko salasīja un iesvieda, un “auļoja” tālāk.”

Ērika Staškeviča: “Kādi medicīnas pārstāvji? Jūs varat nosaukt viņu vārdus?”

Aleksejs Rosļikovs: “Es jums izstāstīšu šo gadījumu tālāk. 90 % to, kuri pakļūst zem šiem grozījumiem, tie ir tie cilvēki, kuri ir sešdesmit plus (60+). Tie ir veci cilvēki, tās ir vecmāmiņas, vectētiņi. Nu viņi nevienam ne ar ko nerada draudus. Viņi dzīvo savas pēdējās dienas. Viss, ko mēs prasījām kolēģiem, nu labi, jaunie lai liek (domāts valsts valodas eksāmens), bet ko jūs tur vecīšus “raustāt”? Viņiem ...”

Ērika Staškeviča: “Bet kāds tur tas vecuma sliexnis? Tāpēc, ka tur taču ir līdz piecpadsmit (15) gadiem un pēc septiņdesmit (70) ...”

Aleksejs Rosļikovs: “Septiņdesmit pieci (75) gadi. Ja tev ir septiņdesmit pieci (75) gadi, tad liec (domāts valsts valodas eksāmens). Ja septiņdesmit pieci (75) gadi un viena diena, tad nē.”

Ērika Staškeviča: “Bet jūs gribat ... Tagad, lūdzu, ne no kritikas par to kā ir, bet kā vajag. Kāds ir jūsu priekšlikums?”

Aleksejs Rosļikovs: “Sešdesmit (60) gadi, sešdesmit (60) gadi nekārto valsts valodas eksāmenu vispār. Tāpēc ka, pirmkārt jau viņi pēc vecuma var “nepavilkt”. Atgriežam atpakaļ spēkā, man laikam nav līdz, jā, nav te. Atgriežam atpakaļ spēkā Valsts valodas prasmes apliecību līdz 2001. gadam. Viņas atcēla! Tieši PUA! Darbam atstāja, priekš PUA atcēla. Tātad, apstākļi tika radīti mākslīgi priekš tā, lai iegūtu kaut kādu masu deportācijai, nu ...”

Ērika Staškeviča: “Tātad, ja ... jūsu priekšlikumi ir divi, pārejot no kritikas uz konstruktīviem priekšlikumiem, divi priekšlikumi?”

Aleksejs Rosļikovs: “Pirmais – pats galvenais: sešdesmit plus (60+) valodu nekārto vispār, pēc vecuma.”

Ērika Staškeviča: “Kā tikai sasniedza sešdesmit (60) gadus, viss – atbrīvots pēc vecuma?”

Aleksejs Rosļikovs: “Jā! Pensionāri, jā! Pensionāri, jā! Mēs savā laikā ...”

Ērika Staškeviča: “No cik pie mums Latvijā iet pensijā?”

Vadims Radionovs: “Pie mums pēc sešdesmit”

Ērika Staškeviča: “Vai cilvēkus pēc sešdesmit (60) ir korekti saukt par pensionāriem?”

Aleksejs Rosļikovs: “Mēs pēc tā runājām, mēģinājām runāt ar pārējām partijām. Piedāvājām pat sešdesmit pieci plus (65+). Nu, labi ņemsim taču, nu labi. Tāpēc, ka septiņdesmit pieci (75), tā vispār ir kaut kāda nereāla lieta absolūti. Otrkārt, nu dodiet man pabeigt runāt! Otrkārt, pats galvenais, 2001. gads – visas apliecības, kuras uz šo brīdi bija atceltas, atgriežam tās atpakaļ. Kā kaut kas tāds var būt!?”

Ērika Staškeviča: “Kas tās par apliecībām? Pastāstiet!”

Vadims Radionovs: “Deviņdesmit astotajā gadā (domāts 1998. gads) saņēmu. Ja godīgi, manuprāt, tā nestrādā.”

Ērika Staškeviča: “Kas tā bija par pārbaudi? Kas tā par apliecību? Kāpēc viņas pārstāja būt derīgas?”

Aleksejs Rosļikovs: “Valodas prasmes apliecība”

Ērika Staškeviča: “Kāpēc viņas pārstāja būt derīgas? Kāda argumentācija?”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu, bet es taču vēlreiz saku – argumentācijas nav, un to neieraudzīsiet. Tāpēc ka, lai tiktu savākta noteikta masa (domāts cilvēku skaits iespējamajai deportācijai).”

Ērika Staškeviča: “Nē, es pārbaudīšu, argumentācija simtprocentīgi ir!”

Vadims Radionovs: “Es gribētu, lai mēs mazliet apstājamies un pārspriežam. Es vienkārši ne visai saprotu, kam vajadzīgas masveida deportācijas. Tāpēc, ka viena lieta, kad, teiksim, “Nacionālā apvienība” un tie, kas virzīja šo likumu to ieraksta un elektorāts to redz. No otras puses, kā izskatīsies valsts, kura vienkārši vardarbīgi atved un izsviež cilvēkus ārpus robežai? Es nedomāju, ka ir izdevīgi, lūk tieši ...”

Ērika Staškeviča: “Nu, tīri politiski neviens negrib, un tagad noteikti mēģinās “attīt atpakaļ”, lai tādu skatu nebūtu.”

Aleksejs Rosļikovs: “Viņi tagad ir nonākuši absolūtajās “spīlēs”. Vēlēšanas, kad bija pagājušajā gadā, nepieciešams bija pieņemt kaut kādu virkni likumu, kuri satrauktu cilvēkus – ejiet uz vēlēšanām, un balsojiet par konkrētiem politiskajiem spēkiem. Saprotams, ka konkrētais grozījums bija, nu, saprotams, ar kādiem mērķiem. Tagad, lai “attītu visu to absolūti atpakaļ”, pa liela “Nacionālajai apvienībai” vajadzētu “parakstīties”, ka mēs viss, mēs neko nevaram. Bet viņi šo “naida balonu ir uzpūtuši” līdz tādiem izmēriem, līdz ārprātīgiem! Ja jūs “sēžat” pat mūsu – Latvijas Twitterī, nu tas, nu skatīties uz to var tikai ar “asarām acīs”. Kā viņi apraksta visus šos ...”

[2.3] Raidījuma otrais fragments:

- 06.04.2023. no pulksten 00:27:30 līdz pulksten 00:34:04;
- 06.04.2023. no pulksten 09:30:28 līdz pulksten 09:37:02;
- 09.04.2023. no pulksten 19:03:32 līdz pulksten 19:10:05;
- 16.04.2023. no pulksten 19:06:13 līdz pulksten 19:12:46.

Ērika Staškeviča: “Jūs taču saprotiet, ka politika nav par to. “Cilvēciskā daļa”, “divdesmit minūšu laikā ieraudzīt cilvēka acīs cik ļoti viņš der jūsu partijai”, “aizklausvēties līdz sirsniņai” (domāti dažādi Alekseja Rosļikova izteicieni), tas ne tā strādā!”

Aleksejs Rosļikovs (vērsties pie Ērikas Staškevičas): “Jūs man izsauciet kognitīvo disonansi (domāts Alekseja Rosļikova diskomforts, kuru izraisa Raidījuma vadītājas Ērikas Staškevičas formulētie jautājumi). No vienas puses jūs sakāt, ka viss būs brīnišķīgi, neuztraucies, Aleksej, līdz nākamajai nedēļai viņi tur veiks labojumus un cilvēkus neizsūtīs. No otras puses jūs jau principā esat pieņēmusi, ka viņus izsūtīs, bet mēs šajā situācijā, kā partija “Stabilitātei!” esam pilnīgi bezspēcīgi.”

Ērika Staškeviča: “Es vairāk virzu uz praktiskiem soļiem, neskatoties uz to, ka jūs neapmierina likumprojekts. Jūs neapmierina un jūs solāt cīnīties par šiem cilvēkiem, es virzu jūs uz to, ko jūs praktiski variet izdarīt? Kā jūs, neskatoties uz to, ka jūs “skatīties sirsniņā un acīs” Saeimas deputātiem, kas pēc manas pārļiecības nestrādā, ko jūs variet darīt, kādas jums ir “ietekmes sviras”, lai nepieļautu šo likumu?”

Aleksejs Rosļikovs: “Es jums, es jums vēlreiz saku jebkura ...”

Ērika Staškeviča: “Izņemot skaistu oratorisko mākslu.”

Aleksejs Rosļikovs: “Mēs atkal nonākam pie tās sarunas, kura notika, paldies par komplimentu, pie sarunas, kura notika piecpadsmit (15) minūtes iepriekš: jebkura šīs situācijas publiskošana, kuru jūs pareizi aprakstījāt, nu tas taču ir absurds! Kā var izsūtīt deviņus

tūkstošus (9 000) cilvēku? “Klusumā” – viegli! Pienāk pareizas datums un tās vecmāmiņas, kuras ir absolūti neaizsargātas ...”

Ērika Staškeviča: “Jums tiešām liekas, ka “klusums” notiek? Man liekas, ka šī PUA tēma, es kā portāla redaktore saku, ka vārds PUA tas ir vienkārši magnēts! Magnēts! Jums liekas, ka tas ir “klusums”?”

Aleksejs Rosļikovs: “Es jums ..., jūs laikam kā portāla redaktore, jūs laikam kā portāla redaktore, laikam absolūti priekš sevis skaidri sapratāt to momentu, ka šo tēmu pagājušajā gadā pacēlām tikai mēs. Viņa klusi un mierīgi bija pieņemta, viņa klusi un mierīgi “aizbrauca” vajadzīgajā virzienā, un neviena partija neizteica ne vienu vārdu.”

Ērika Staškeviča: “Nepiekrītu, nepiekrītu! Visās priekšvēlēšanu debatēs tā bija TOP tēma, kuru apsprieda, un es vēl līdz šim atceros tāds Borisa Cilēviča battls (domāta vārdu cīņa) ar Judinu, kur viņi, kur Cilēvičs, cilvēks, kurš vienmēr ir ļoti nosvērts, tāds politiski zinošs, protošs, kurš nekad nemētājas ar vārdiem. Viņš tā mazliet pārgāja uz emocijām, tāpēc ka likumprojekts bija pietiekami svaigs. Un viņi strīdējās tādos paaugstinātos toņos par PUA tēmu.”

Aleksejs Rosļikovs: “Atļausiet, atļausiet, atļausiet es atgriezīšos vēlreiz. Jūs taču negribat manī klausīties! Sarunu biedrs ir vairāk pacietīgs (domāts otrs Raidījuma vadītājs Vadims Radionovs). Pēc vēlēšanām, kad bija notikušas vēlēšanas un kad visiem jau ir absolūtais mandāts darboties, nu, ko tagad? Pirmsvēlēšanu debatēs pabļāva, pakliedza, parībināja ar kājām, un pat tad ir milzīgs jautājums, kādā stāvoklī tas likums tika pieņemts? Pēc tam visi jau pakliedza, tāpēc ka priekšvēlēšanu laiks – var pakliegt. Pēc tam šis jautājums aizgāja absolūtā “klusumā” un nevienu vairs neinteresēja. Mēs to pacēlām, mēs to aktualizējām, un mums pārmet: ne jūsu elektorāts. Nav svarīgi! Mēs par taisnīgumu – kā var izsūtīt cilvēkus?”

Ērika Staškeviča: “Kāpēc tas nav jūsu elektorāts?”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu tādu secinājumu izdara “Nacionālā apvienība”, jo tie nav pilsoņi – viņi nepiedalās vēlēšanās. Neinteresē absolūti. Mēs esam par taisnīgumu, šeit piederības jautājums mums absolūti nav svarīgs. Tāpēc visā šajā stāstā mēs no pašas pirmās dienas, no pagājušā gada, kad stājāties amatā, burtiski pēc pāris nedēļām, kad konstatējām likumu, mēs pastāvīgi ...”

Ērika Staškeviča: “Būtu dīvaini prasīt “Saskaņai” pacelt šo jautājumu, ņemot vērā, ka viņus neievēlēja Saeimā.”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu, jūs atvainojiet mani, bet sniegt konsultācijas cilvēkiem, palīdzēt ar dokumentiem ... Paldies visiem “ceha” kolēģiem, kuri to sāk darīt. Es viņiem esmu bezgalīgi pateicīgs, bet tas notika burtiski mēnesi atpakaļ.”

Ērika Staškeviča: “Tātad jūs sacēlāt alarm (anglicisms vārdam trauksme), jūs visus “nolikāt uz ausīm”, jūs cīnāties, jūs sakāt, ka tas ir nepieņemami. Kas būs rezultātā, kādas vadības “sviras”, varas “sviras” ...”

Vadims Radionovs: “Jā, pa punktiem jūs variet aprakstīt, kā? Lūk mēs iesniegsim, vai vēl kaut ko.”

Ērika Staškeviča: “Kā jūs panāksiet to, ka ...”

Aleksejs Rosļikovs: “Pirmais, laikam pats galvenais, ko es gribētu izdarīt, nešaubīgi es par to runāju ar mūsu kolēģiem tā saucamajā opozīcijā, mums ir iespēja savākt trīsdesmit četras (34) balsis. Mēs tādā veidā savācām un komisiju par bankām. Ar trīsdesmit četrām (34)

balsīm varam nobloķēt jebkuru kustību. Es līdz rītdienai vēl vērtēšu visus šī jautājuma juridiskos aspektus. Ja es skaidri sapratīšu, ka risku ir krietni mazāk nekā pozitīvās puses, tad spēlēsim šajā virzienā arī. Plus mums vēl ir trīs lasījumi. Šajos jautājumos mēs arī piedalīsimies ar papildinājumiem, es jums jau divas “sviras” prezentēju. Un trešais, tas laikam ir pats svarīgākais, mums jau ir iesniegtas prasības Satversmes tiesā. Mēs viņas iesniedzām mazliet pēc cita principa. Tāpēc, ka mūsu kolēģi iesniedz par nevienlīdzību – ka tikai Krievijas pilsoņiem pieprasa latviešu valodu, bet pārējiem nē. Mēs savukārt iesniedzām tāpēc, ka viņš nedrīkst būt ar atpakaļejošu spēku. Jums atņem to, ko jūs jau esat saņēmuši sen. Nu tas ir dīvaini. Tātad paņēma atgriezās pagātnē, pateica, ka šeit tev nepienākas. Tātad mēs mazliet ar citu stratēģiju. Uz doto momentu mums trīs “sviras”. Vēlreiz anonsēšu speciāli jums: bloķēt likumu, tas ir pirmais. Otrais, trešajā lasījumā iesniegt priekšlikumus, un trešais, tas ir darbs ar Satversmes tiesu. Un ceturtais, tam ir jābūt jebkurā gadījumā plānam visiem – tas ir plāns gadījumam, ja “korpuss ir applūdis un zemūdene grimst”, tas noteikti ir darbs mūsu atbalsta centros, kuri ir visā Latvijā. Kur mēs palīdzēsim cilvēkiem ar dokumentālajiem jautājumiem, tādiem kā individuālā vēršanās tiesā, grupveida vēršanās tiesā un, teiksim tā, visādi tekošie jautājumi.”

Vadims Radionovs: “Es gribēju jautāt jums: lūk, iedomāsimies tādu situāciju, pieņemsim, pie jums atnāk “zēni no koalīcijas”, mēs saprotam, ka politika, tas ir ne tikai tas, kas virspusē, bet arī to, ka arī “buldogi zem paklāja”. Un saka: zēni, jūs atbalstiet mūsu kandidātu prezidenta amatam, mēs “nobremzēsim” šo likumu. Lūk, ja jūs nostādīs tādas izvēles priekšā?”

Aleksejs Rosļikovs: “Ja pie manis atnāk prezidenta kandidāts, kurš saka: Aleksej, es ar savu augstāko varu atceļu šo likumu un visi šie cilvēki var palikt šeit valstī. Priekš manis tas ir pietiekošs signāls, ka viņš ir prezidents visiem – es viņu atbalstīšu. Es domāju, es laikam varu teikt ar pārliecību, ka tas būs nesmuki, ņemot vērā, ka mana komanda šeit nav. Es esmu pārliecināts, ka komanda arī man sekos. Simtprocentīgi!”

Vadims Radionovs: “Bet, ja ne prezidents, bet, teiksim tā, “tirgus” laikā, jūs esiet gatavs tādiem kompromisiem?”

Aleksejs Rosļikovs: “Es neesmu gatavs ne ar vienu tirgoties. Es ar visiem tikšos frakcijā, kur mūs ikdienā noklausās absolūti visi specdienesti, un tas nav “tirgus”, ja. Bet, ja pie mums atnāks prezidenta kandidāts un teiks: Aleksej, mēs esam absolūti par visiem, kuri šeit dzīvo, mēs saprotam, ka šie PUA pensionāri ir ekonomiskie, ekonomisku iemeslu dēļ mainīja savas pases, tāpēc, ka tas bija naudas jautājums, nevis jautājums, kādu valsti es mīlu, un mēs esam gatavi viņiem palīdzēt. Es viņu atbalstīšu. Bet tas nav “tirgus”, tas nav “tirgus”. Tas ir cilvēks ar tādām darbībām parāda, pierāda man, ka viņš tiešām ir prezidents visiem Latvijā. Viss, man vairāk neko nevajag. Tas ir ietekmīgāk nekā vārds, tas ir ietekmīgāk nekā solījumi. Lūk, tā ir īsta darbība. Bet viņš nedrīkst baidīties. Tāpēc, ka viņam uzklups noteikta iedzīvotāju daļa, kura teiks: ahā, jūs atbalstāt tur ...”

Ērika Staškeviča: “Atkal jūs par kaut kādām hipotētiskām izdomātām situācijām. Es, man patika pirmais punkts ...”

Aleksejs Rosļikovs: “Pagaidiet, ...”

Ērika Staškeviča: “... nobloķēsim šo likumprojektu. Jums ir pietiekams skaits balsu un spēka, lai bloķētu šo likumprojektu?”

Aleksejs Rosļikovs: “..., bet es tāpēc speciāli priekš jums no sākuma arī pateicu, ka sastādīt “banku komisiju” mums trīsdesmit četras (34) balsis ir, jā. Un es esmu absolūti pārliecināts, ka mums ir ļoti konstruktīva opozīcija.”

Ērika Staškeviča: “Nu tad ko, faktiski varam “izelpot”, jūs nobloķēsiet šo likumprojektu?”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu, pagaidiet. Sāksim ar to, ka ir, teiksim tā, noteikti politiskie spēki, tagad atļaujiet ar jūsu atļauju tos nenosaukt, kuriem iekšienē ir dažādi uzskati par šo situāciju. Tāpēc mans uzdevums būs nākt tieši lūgt viņus, ja, tāpat patiesībā jau savu frakciju iekšienē šajā jautājumā būt vienotiem. Un tas arī viss. Tā ir absolūti parasta situācija.”

Ērika Staškeviča: “Bet jums šajā laika periodā ir izdevies kaut ko nobloķēt? Jo lūk stratēģija, kuru jūs tagad aprakstiet, vai ir kaut kāds reāls piemērs, kad jūs tā esiet izdarījuši?”

Aleksejs Rosļikovs: “Nu, pagaidām nav bijusi tāda vajadzība. Lūk, tagad būs!”

[3] Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk – EPLL) 24. panta pirmā daļa nosaka: “Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir brīvi un neatkarīgi programmu un raidījumu veidošanā un izplatīšanā, kā arī savā redakcionālajā darbībā, ciktāl tos neierobežo Latvijas Republikas Satversme, šis likums un citi likumi, valsts tehniskie standarti un Latvijai saistoši starptautiskie līgumi.” Tiesību norma nosaka, ka elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir neatkarīgi savā redakcionālajā darbībā, ciktāl tos neierobežo tiesību normas.

[4] EPLL 24.panta ceturtda daļa noteic, ka: “Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti godīgi, objektīvi, ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, veicinot viedokļu apmaiņu, un atbilstu vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem. Komentārus un viedokļus atdala no ziņām un nosauc viedokļa vai komentāra autoru. Informatīvi dokumentālajos un ziņu raidījumos fakti tiek atspoguļoti tā, lai apzināti nemaldinātu auditoriju.” Minētās normas mērķis ir panākt, lai elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu raidījumos fakti, tostarp vēstures fakti un notikumi, tiktu atspoguļoti objektīvi, tā, lai raidījuma auditorijai rastos pēc iespējas atbilstošs priekšstats par notikušo. Pienākums atspoguļot faktus un notikumus objektīvi, veicinot viedokļu apmaiņu atbilstoši vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem, ietver pienākumu, atspoguļojot dažādu uzskatu viedokļus, ievērot viedokļu daudzveidību, nepārraidīt vienpusīgu informāciju, nošķirot faktus no to interpretācijas.

[5] Likumdevējs ar 2018. gada 20. jūnija likumu izdarīja grozījumus minētajā EPLL 24. panta ceturtda daļā. Šo likuma grozījumu anotācijā noteikts, ka, papildinot likuma 24. pantu ar pienācīgas neitralitātes un precizitātes principu, kā arī nosakot pienākumu informatīvi dokumentālajos raidījumos un ziņās atspoguļot faktus tā, lai apzināti netiktu maldināta auditorija, tiktu samazināta faktiem neatbilstošas un maldinošas informācijas izplatīšana elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās un katalogos. “Precizitāte” nozīmē to, ka jo īpaši strīdīgos jautājumos ir jāņem vērā svarīgākie atšķirīgie viedokļi un fakti. Savukārt “pienācīga” nozīmē atbilstību un piemērotību konkrētā raidījuma priekšmetam un būtībai. “Neitralitāte” pati par sevi nozīmē, ka vienai pusei netiek sniegta lielāka labvēlība salīdzinājumā ar otru pusi. Rezultātā tiktu īstenotas sabiedrības tiesības saņemt ne tikai patiesu, bet arī pietiekami precīzu un apzināti nesagroztu informāciju.

Ievērojot minēto, secināms, ka likumdevēja mērķis ir bijis noteikt elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem tādas raidījumu veidošanas standartus, kas uzliek par pienākumu izplatīt informāciju, kas ir faktoloģiski precīza un sabalansēta viedokļu dažādībā.

Latvijas tautai katru gadu 25. martā ir sēru diena – Komunistiskā genocīda upurus piemiņas diena, pieminot 1949. gada marta deportācijas, kuras bija Padomju Savienības okupācijas iestāžu veikta masveidīga Baltijas valstu iedzīvotāju izvešana uz attāliem PSRS apgabaliem 1949. gada 25.—29. martā.

Ņemot vērā, ka Latvijas tautai vārds “deportācija”, pie tam, ja šo vārdu izmanto marta mēnesī, viennozīmīgi saistās ar Padomju savienības okupācijas iestāžu Latvijas iedzīvotāju izvešanu uz attāliem PSRS apgabaliem, vidusmēra auditorijai vārda “deportācija” lietošana asociējas ar negatīvām emocijām par valsts okupāciju un sekojošām represijām pret Latvijas Republikas pilsoņiem. Neskatoties uz to, ka skaidrojošā un sinonīmu vārdnīca “Tēzaurus” sniedz vārda “deportācija”¹ skaidrojumu: “*Piespiedu izsūtīšana, pārvietošana, izraidīšana (aiz politiskiem vai krimināliem motīviem uz likuma vai valsts varas iestāžu lēmuma pamata)*”, diskutējot par iespējamajiem grozījumiem “Imigrācijas likumā” Raidījumā tiek sniegta apzināti neprecīza informācija, ka iespējamie grozījumi “Imigrācijas likumā” paredz Latvijas iedzīvotāju deportāciju/izsūtīšanu no valsts, ja viņi nebūs pieteikušies valsts valodas prasmes pārbaudes kārtošanai, un nebūs iesnieguši pieteikumu Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieprasīšanai. Attiecīgā likuma norma tiks piemērota nevis Latvijas iedzīvotājiem, bet tikai Krievijas Federācijas un Baltkrievijas pilsoņiem, kuriem pastāvīgās uzturēšanās atļauja Latvijā ir izsniegta kā Latvijā dzīvojošam ārzemniekam, kurš pirms citas valsts pilsonības iegūšanas ir bijis Latvijas pilsonis vai Latvijas nepilsonis. Pēc būtības iespējamie grozījumi “Imigrācijas likumā” nozīmē iespējamu Krievijas Federācijas un Baltkrievijas pilsoņu (ārzemnieku) izraidīšanu (<https://likumi.lv/ta/id/232351-noteikumi-par-arzemnieka-piespiedu-izraidisanu-izcelosanas-dokumentu-un-ta-izsniegšanu>) uz viņu pilsonības valsti, ja viņi neievēros likumīgās prasības veikt nepieciešamās darbības Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieprasīšanai, nevis deportāciju.

[6] Ievērojot minēto, secināms, ka SIA “DMN Latvija”, izplatot šajā lēmumā minēto Raidījumu televīzijas programmā Kanal 7, vairākkārtīgi tajā izmantojot jēdzienu “deportācijas” neatbilstoši tā saturam, iespējams, neievēro Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā noteikto faktiem neatbilstošas un maldinošas informācijas izplatīšanas ierobežošanas regulējumu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās un katalogos, tādejādi pārkāpjot EPLL 24. panta ceturto daļu un izdarot EPLL 80. panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Padome, ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24. panta ceturto daļu, 80.panta pirmo daļu, Administratīvās atbildības likuma 116. panta 2. punktu, 117. panta pirmās daļas 1. punktu un 121. pantu,

nolemj:

¹ <https://tezaurs.lv/deportacija>

- 1. Uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu par SIA “DMN Latvija”, reģ.nr. 40203325143, darbībā konstatēto.**
- 2. Piešķirt administratīvā pārkāpuma lietai numuru – 18012000000823.**
- 3. Par pieņemto lēmumu paziņot SIA “DMN Latvija”.**
- 4. Uzdot Padomes Monitoringa departamentam sagatavot visus dokumentus un veikt nepieciešamās darbības administratīvā pārkāpuma lietas vešanai.**
- 5. Atbildīga par šī lēmuma izpildes kontroli ir Padomes priekšsēdētāja vietniece Aurēlija Ieva Druvieta.**

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 41.panta pirmo daļu pie administratīvās atbildības saucamajai personai ir tiesības iepazīties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot kopijas; piedalīties administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā, sniegt paskaidrojumus; lietot valodu, kurā tā spēj sazināties, kā arī izmantot tulka palīdzību, jo šī persona neprot valodu, kurā notiek administratīvā pārkāpuma process; zināt, par kāda pārkāpuma izdarīšanu tā tiek saukta pie atbildības; izteikt lūgumus; iesniegt pierādījumus un pārsūdzēt administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 41.panta otro daļu pie atbildības saucamajai personai ir šādi pienākumi: noteiktajā laikā ierasties amatpersonas, augstākas amatpersonas vai tiesas norādītajā vietā; nekavēt un netraucēt administratīvā pārkāpuma procesa norisi; paziņot amatpersonai, augstākai amatpersonai vai tiesai par dzīvesvietas, juridiskās adreses vai elektroniskā pasta adreses maiņu procesa laikā; pārtraukt pārkāpumu, par kuru tā tiek saukta pie atbildības; ievērot piemēroto procesuālo piespiedu līdzekli.

Padomes priekšsēdētāja vietniece

Aurēlija Ieva Druvieta

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU